

SLOVENSKI VESTNIK

CELOVEC
PETEK
1994
27. MAJ
Letnik XLIX
Štev. 21 (2756)

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt
Poštni urad 9020
Celovec
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt

P. b. b.

Zveza slovenskih zadrug vabi na redni občni zbor

v ponedeljek, 6. junija 1994, ob 18.00
na Zvezi slovenskih zadrug,
Pavličeva ulica 5-7, 3. nadstropje

Za upravni odbor:

Michael Antonič, predsednik

Prodaja nagrade Štefanu Hafnerju

Kot smo poročali že v zadnji številki SV, je 17-letni Štefan Hafner prejel državno nagrado za najboljši scenarij na natečaju amaterskih filmov. Priznanje pa je dobil tudi Miha Dolinšek za brezhibno vodenje kamere. Predsednik filmskega kluba v Celovcu Elsner (na sliki s Š. Hafnerjem) je poudaril, da je tu enostavno vse „štimalo“ in komisija ni imela niti najmanjših pripomb.

Stoisićeva proti Klestilu

Izjavo avstrijskega zveznega predsednika Klestila ob obisku Centra avstrijskih narodnih skupnosti na Dunaju, da je državna pogodba že zgodovina, je poslanka Terezija Stoisić jasno zavrnila kot za „manjšine docela nesprejemljivo“.

Dejstvo je, da je državna pogodba kot magna charta manjšin v Avstriji tudi v prihodnosti njihov osrednji pravni vir in mora to tudi ostati. Državna pogodba je edino jamstvo za pravice narodnih skupnosti v Avstriji, ki ni le ustavnega značaja, ampak tudi mednarodno-pravnega.

V pogajanjih za članstvo v EU je Avstrija – morda celo zavestno – pozabila na primerna zaščitna določila za manjšine.

Stoisićeva je povabila zveznega predsednika Klestila na Gradiščansko, da se na kraju samem prepriča, katera določila državne pogodbe so izpolnjena in katera ne. Odprtih vprašanj je dovolj, saj segajo od dvojezičnih krajevnih napisov do finančne podpore, od dvojezičnih otroških vrtcev do dvojezičnega pouka v šolah, od oskrbe z javnimi občili v jeziku narodne skupnosti do hrvaškega uradnega jezika. Vse to je kljub zajamčenim pravicam v državni pogodbi še vedno odprto.

Evropski biro za manjšine Lobby za manjše jezike v EU

O Evropski skupnosti in njenih manjšinah je v sredo, 25. 5. 1994 govoril na povabilo Društva Vincenca Rizzija Irec Diarmaid Breathnach, poslovodja Evropskega biroja za jezikovne manjšine s sedežem v Dublinu. Predavanje je bilo v šentruperškem občinskem centru v Celovcu.

Osrednja izjava predavatelja je bila, da je s podpisom maastrihtske pogodbe Evropska unija vprašanje majhnih jezikov in jezikovnih manjšin docela novo ovrednotila in postavila na solidno pravno podla-

go. Ta pogodba namreč v členih 126 in 128 obvezuje sedanje in nove članice EU, da v celoti sprejmejo in upoštevajo ureditve EU glede jezikovnih in nacionalnih manjšin. Temu služi Konvencija o regionalnih in manjšinskih jezikih, ki ji je pristopila tudi Avstrija, v celoti ratificirala pa jo je doslej samo Norveška. Obenem pa pogodba iz Maastrichta predvideva uvedbo posebnih regij, v katerih bi ureditev EU bila lažje udejanjena kot v okvirnih nacionalnih državah.

Evropski biro za jezikovne

manjšine v Dublinu, ki se ukvarja samo s avtohtonimi skupinami in zastopa okoli 30 manjšinskih jezikov v Evropi, ni podorganizacija EU, a tesno sodeluje z njo. Letni proračun biroja, ki ima podružnice v Luxemburgu in Bruslju, na Dunaju obstaja provizorični sedež, ki bo s pristopom Avstrije k EU postal polnovredno zastopstvo, znaša 3,5 milijonov ecujev ali okoli 50 milijonov šilingov. S tem denarjem podpira biro različne aktivnosti manjšin jezikovnih skupin, na primer medijske, knjižne in

druge projekte in prireja letna srečanja otrok iz manjšin. Naslednje tako srečanje bo pri Slovencih v Italiji.

Diskusija je pokazala, da sta skepsa in nezaupanje v EU glede manjšinskih pravic zelo velika. Gre za strah pred velikanskim in nepreglednim birokratskim aparatom, ki ga manjšine ne bo imel poslušna.

Breathnach je opozoril na pomembno nalogo lobizma za manjšine, ki jo opravlja njegov biro in menil, da se EU kot mnogojezična skupnost zaveda pomena manjšin jezikov. f.w.

SPD „Edinost“ v Škofičah

vabi na

„Pokaži, kaj znaš“

v ljudski šoli v Škofičah
v nedeljo, 29. maja
1994 ob 14.00

Sodelujejo: otroci ljudske šole iz Škofič, otroci dvojezičnega otroškega vrta iz Škofič, otroška plesna skupina „Maxim“

Popoldan z otroškimi igrami in Heinzom

Prireditve v okviru akcije Zveznega ministrstva za pouk in kulturo „75 Jahre Republik Österreich. Reif für Tradition – reich an Innovation“

Sturm h Klestilu in o členu 7 Avstrijske državne pogodbe

V zvezi z izjavami zveznega predsednika Thomasa Klestila prejšnji teden ob desetletnici dunajskega Centra avstrijskih narodnih skupnosti, da je avstrijska državna pogodba v bistvu le še zgodovinski relikv, člen 7 pa izpolnjen, je predsednik Zveze slovenskih organizacij Marjan Sturm dejal, da je Avstrijska državna pogodba del avstrijske državne ustave in brez njenega sedmega člena, ki urejuje pravice koroških in štajerskih Slovencev in gradiščanskih Hrvatov, bi tudi sosvetta ne bilo. Torej sploh ne more biti govora o tem, da je državna pogodba že na smetišču zgodovine.

Tudi trditev, da je člen 7 v celoti izpolnjen, ne drži. Pri tem je treba namreč izhajati iz različnih zornih kotov: Za manjšine sedmi člen ADP ni izpolnjen, za državo pa. V bistvu pa je tako, da je člen 7 v določenih točkah, na primer v šolst-

vu bolj ali manj izpolnjen, deloma tudi pri krajevnih napisih in prav tako delno v zadevi dvojezičnega uradovanja, ne pa na primer v zadevi otroških vrtcev in v drugih socialnih in izobraževalnih vprašanjih, ki so važna in potrebna za razvoj narodne skupnosti.

Pa tudi pri ocenjevanju stopnje izpolnitve člena 7 Avstrijske državne pogodbe da gre za različna gledanja. Eno so načela, težiščne potrebe pa drugo. Ali se bolj važni dvojezični otroški vrtci ali pa brezdvomno pomembna simbolika dvojezičnih tabel? Sturm je vsekakor dal prednost pragmatičnim rešitvam in se je ponovno zavzel za izboljšanje dialoga in politične klime v deželi, v kateri uresničitev določil sedmega člena in enakopravnost koroških Slovencev ne bi bila več tema političnih diskusij, ampak nekaj povsem samoumevnega. f.w.

Slovensko prosvetno društvo „Danica“
in

Slovensko prosvetno društvo „Rož“

vabita na koncert

profesionalnega pevskega zbora CANTUS iz Užgoroda

(Ukrajina)

v četrtek, 2. junija 1994, ob 20.00
v Kulturni dom v Šentprimož in
v nedeljo, 5. junija 1994, ob 19.30
v Kulturni dom v Šentjakob

Zbor vodi: Emil Sokač

KOMENTAR

Haiderjeva politika ima nešteto obrazov. Svoje politično agiranje prilagaja situacijam vedno tako, da ima zase, za svojo oblastno zadržanje največji dobiček. Njegovo politično načelo je jasno: Stvari, ki se jih loti in za katere se zavzema, služijo izključno njegovemu osebnemu napredovanju in njegovemu hlepenju po oblasti.

S svojo politiko ne odpravlja socialnih in ekonom-

opravka z demokratično kulturo, marveč je golo politično izsiljevanje. V bistvu lahko označimo to kot politično nasilje, ki se izraža v verbalnem radikalizmu in celo v poskusih, z brahialno silo priti do oblasti. Npr. grožnje espejevskih politikov pred deželnim radijskim studijem.

Zadnji Haiderjevi nastopi v kongresni hiši v Beljaku in v koncertni dvorani v Celovcu imajo paralele v polpretekli

Razdiralna politika Haiderja in politika ceste

skih neenakosti. Nasprotno. Bistveno za njegovo politično agiranje sta razdiranje zraščanih skupnosti in ustvarjanje nezaupanja med različnimi sloji. Povsod, kjer mu je uspelo razdreti solidarnost in skupno prizadevanje kake skupine za politične cilje, je uveljavil svoj političen vpliv in zapustil »svojo zastavico«. To se pravi, izbral si je krog ljudi, ki je imel njegovo »zaupanje«, njegovo »naklonjenost« in ki je odslej pripravljala v zdušje v njegov prid. Biti med »izbranimi« in biti »njegov zaupnik« je po navadi terjalo visoko ceno: Tisti, ki so se podali v njegov političen objem, so zgubili svojo samostojnost.

Ravno v koroški politiki in predvsem v tako imenovani manjšinski politiki je Haider do skrajnosti praktical politik razdvajanja. In to z velikim uspehom. V stiku s političnimi zastopniki koroških Slovencev/Slovenk mu nikakor ni šlo za krepitev politične zavesti in utrjevanje družbene situacije slovenske narodne skupnosti. V »zbljevanju« s koroškimi Slovenci se je izkazal kot nekdo, ki je brezobzirno razdvajal in izigraval ene proti drugim. Svoje politične pogovorne partnerje iz slo-

venske narodne skupnosti si je izbral sam in s tem razcepil politične zastopnike koroških Slovencev/Slovenk v »dobre« in »slabe«.

Pohvala »dobrim« je bila doslej klavrna, namreč sajene dreves skupaj z Haiderjem. Bili so dobrodošlo orodje Haiderju in njegovemu političnemu ugledu v prid. Politično pa je celotna slovenska narodna skupnost utrpela veliko škodo. S takimi kulturno družabnimi nastopi s Haiderjem so mu slovenski politični funkcionarji utrli tudi pot v slovenske strukture. S takim političnim agiranjem so slovenski politični zastopniki neposredno tudi tisti, ki so Haiderjevo politiko razdiranja in polariziranja naredili salonsko in družbeno primerno.

V trenutnem prepiranju za izvolitev deželnega glavarja so Haider in njegovi podložniški koroški politiki zapustili raven demokratičnega agiranja. Stranka, ki je po demokratičnih pravilih bila izvoljena v deželni zbor, je dolžna, pri političnih odločitvah spoštovati pravila demokracije, ne glede na to, ali je izid zanj ugoden ali neugoden. Preprečevanje izvolitve deželnega glavarja nima

zgodovini. Tudi Hitlerjeva stranka, čeprav je bila že zdavnaj na oblasti, ni upoštevala pravil parlamentarizma, marveč je zlorabljala vdušje ceste. Svoje izvenparlamentarno agiranje je opravičevala s tem, da se je menda židovski kapital zarotil proti nemškemu ljudstvu. Haider in njegovi podložniški politiki skušajo koroškemu prebivalstvu vbiti v glavo, da se je treba upreti rdeče-črni zaroti.

Haiderjevi nastopi po dvoranah, šotorih in na mestnih trgih nikakor niso doprinos h kulturi demokratičnosti in sožitja. Čeprav je izvoljen v avstrijski parlament, s svojimi hujskaškimi nastopi nikakor ne agira v duhu parlamentarizma. Njegova stranka, ki je zastopana v avstrijskem parlamentu in koroškem deželnem zboru, nima nobenega demokratičnega argumenta, da bi agirala izven parlamentarnih struktur in pravil.

V polpretekli zgodovini je politika ceste vodila do nasilja in pogroma na cesti. Haiderjeva politika ceste je zaenkrat še polna verbalnega radikalizma in verbalnih groženj. Vprašujem se, kje je meja med verbalnim in fizičnim nasiljem. Cesta namreč dopušča oboje.

udaril, da koalicijska pogodba velja in da on za glavarstvo mesto ne pride v poštev.

Hofer pa je ostro napadel svobodnjake in posebej omenil možnost provizorične vlade, ki da kot posledica svobodnjaške blokade vse bolj postaja realna možnost. Vračunal pa je tudi taktične igrice svobodnjakov, s katerimi hočejo preko imenovanja Ambrozja zabiti klin v socialistični deželni kongres konec tega tedna. **wafra**

V ospredju bila sožitje in skupnost

Sosvet zasedal v Železni Kapli

Sosvet za slovensko narodno skupnost je v torek zasedal v dvojezični občini Železna Kapla. Obravnaval je vprašanje zasedbe mesta okrajnega šolskega nadzornika za dvojezično šolstvo na Koroškem. To mesto je do zdaj imel nadzornik Wiegele, ki pa se bo s koncem leta upokojil. Po daljši razpravi je sosvet z večino glasov podprl predlog, ki sta ga predložila ZSO in NSKS. Ta predlog uvršča na prvo mesto Tomaža Ogrisa, na drugo Ireno Žele in na tretje mesto Antona Galloba. Poleg tega je sosvet s soglasnim sklepom pozval deželno vladu, da po upokojitvi vodje biroja za narodne skupnosti dr. Pavleta Apovnika, delokrog tega biroja ne skrči.

Drugi del seje sosveta je bil namenjen informativnemu razgovoru s predstavniki v občinskem odboru Železne Kaple zastopanih političnih strank ter z zastopniki slovenskih kulturnih in športnih društev. Predsednik sosveta dr. Marjan Sturm je že pred to sejo na tiskovni konferenci obrazložil smisel take seje na podeželju. Gre za to, da si člani sosveta ustvarijo sliko o sožitju na podeželju. Na tiskovni konferenci je Sturm zavzel stališče tudi do sosveta kot institucije in med drugim poudaril potrebo po izboljšavi njegovih kompetenc in zvišanju finančnih sredstev za vse narodne skupnosti. Trenutno je pet narodnostnih svetovov konstituiranih, jeseni bo uveljavljen še šesti, in sicer sosvet za Rome. Že samo to kaže, da bojo manjšine s tem instrumentarijem še dolgo živele in da so vsa namigovanja o njegovi ukinitvi zgolj iluzorična. Zato je bolj smiselno in potrebno zahtevati reformo zakona o narodnostnih skupnostih in razširitev pristojnosti sosveta in se pogajati o tem, kako sosvet še bolj vključiti v dialog med manjšinami in deželami ter zvezno vladu in tako dvigniti njegovo svetovalno funkcijo.

Trenutno država manjšine podpira s 37 milijoni šilingov, od tega 15 milijonov za na koroške Slovence. Na prejšnji seji pa so vsi člani sosveta, torej tudi zastopnika FPÖ, soglasno podprli predlog, da se skupna sredstva zvišajo na 60 milijonov šilingov. V smislu krepitve so-

žitja je Sturm ventiliral predlog, da bi iz sredstev sosveta dobila podporo tudi tista društva večine oz. dvojezična društva, ki se za tako sožitje aktivno in plodno zavzemajo.

V drugem delu seje sosveta so torej spregovorili predstavniki političnih strank ter zastopniki slovenskih kulturnih in športnih društev. Zastopniki SPÖ, ÖVP in EL so konstruktivno razpravljali o sožitju v občini. Zastopnik EL Smrtnik je kritiziral manjkajoče dvojezične napise, poredstavnik ÖVP Weiz pa je poudaril, da je treba graditi sožitje z obeh strani. Predstavniki SPÖ dr. Haderlap je nakazal stanje dvojezičnosti v občini, ki ni majhno. Edino zastopnica FPÖ je izpadla s svojim popolnoma odklonilnim stališčem do dvojezičnosti kot neresna.

Predstavniki kulturnih društev so prikazali delovanje slovenskih kulturnih društev. Dr. Brumnik je npr. poudaril, da dvojezičnost tam funkcionira, kjer uradniki obvladajo oba jezika in zato ni potreben tolmač. Na okrajnem sodišču se to dobro vidi. Mag. Jože Blajs je nakazal problem padanja jezikovne kompetence, ki postaja vse večji predvsem za manjšino, a ne samo zanjo. Joško Maloveršnik je poudaril, da npr. SSK Obir prireja športne prireditve, ki so namenjene vsem prebivalcem Železne Kaple in da tudi nemškogovoreči sodelujejo pri SSK-Obir. Želel je, da bi tudi nemškogovoreča društva bila tako odprta. Inž. Peter Kuchar je v svojem prispevku poudaril žrtve fašističnega nasilja v Železni Kapli in zagovarjal spravo v smislu sožitja. Posebej je opozoril na gospodarske probleme, ki vodijo k izseljevanju predvsem mlajših ljudi iz Železne Kaple oz. iz obrobni krajev.

Župan dr. Dieter Haller je nakazal probleme občine Železna Kapla in se zavzel za konstruktivno sožitje med večino in manjšino.

Predsednik sosveta dr. Marjan Sturm je po seji dejal, da je bila seja uspešna in da bo sosvet tudi v bodoče občasno zasedal v dvojezičnih občinah.

Po zanimivi razpravi je občina Železna Kapla povabila članice sosveta na kosilo, navrh pa na ogled obirskih jam.

Ali je preveč provozorična vlada edini izhod?

Po seji prezidiale deželnega zbora v sredo skoraj vse kaže, da bo provozorična deželna vlada očitno edini politično in legistično možni izhod iz krize deželnega parlamenta. To bi bil novum v povojni deželni zgodovini, ki ga niti deželna ustava eksplicitno (izrecno) ne omenja – a tudi ne zanika.

Po uri in četrt razgovora med predsednikom koroškega deželnega zbora Adamom Unterriederjem in klubskimi predsedniki strank, Petrom Ambrozjem (SPÖ), Martinom Strutzem (FPÖ) in Heribertom Hoferjem (ÖVP), je v sredo dopoldne bilo jasno, da Koroška verjetno ne bo tako hitro dobila novega regularnega deželnega glavarja in nove deželne vlade. Kajti FPÖ je nedvoumno in pribito ostala na svojih protizernatovskih okopih in je poudarila, da tudi v četrtek, 26. maja (to je včeraj) ne bo podprla Zernatove izvolitve za deželnega glavarja. S tem svobodnjaška stranka nadaljuje svojo dvomljivo in anti-

demokratično blokadno politiko v deželnem zboru, čeprav je na zadnji seji prav ona zahtevala pogovore med strankami in se kazala kooperativno. Doslej je FPÖ petkrat zavrla izvolitev deželnega glavarja, socialisti pa so enkrat (na prvi seji novizvoljenega deželnega zbora pred prvo točko, to je izvolitvijo deželnega glavarja), zapustili sejno dvorano.

ÖVP in SPÖ sta tudi na seji prezidiale ostali pri njuni koalicijski pogodbi, to je, da Zernatto postane deželni glavar. Ambrozji, ki so ga nekateri, predvsem svobodnjaki, snubili kot novega deželnega glavarja (Strutz ga je pred novinarji posebej omenil), je izrecno po-

Selani na 2. deželni pevski natečaju v Trgu

Roman Verdel: „Da izmerimo, kje pevsko smo“

V petek, 27. maja, se bo v Trgu pričel 2. natečaj koroških zborov. V soboto, 28. maja, bo kot edini slovenski koroški zbor nastopil Mešani pevski zbor iz Sel, ki je temu tekmovanju v bistvu podredil celotno leto delo. O natečaju in o splošnih vprašanjih, ki zadevajo zborovsko petje, se je s selskim zborovodjem mag. Romanom Verdelom pogovarjal urednik Franc Wakounig.

Kdaj ste se odločili za sodelovanje na tem natečaju?

Prvič je to tekmovanje, ki se odvija v dveh letih, bilo leta 1992 in od slovenskih koroških zborov sta takrat sodelovala „Suški oktet“ in MePZ „Podjuna“ iz Pliberka. Mi smo si lansko jesen zastavili za sezonski cilj, da bomo sodelovali na tem tekmovanju, ki je velik izziv za zbor, hkrati pa je praqvna priložnost, da izmerimo, kje smo in se pomerimo z drugimi zbori.

Kakšni so pogoji za prijavo in kdo vas je prijavil?

Pogoji so ena od treh obveznih pesmi, ki so na izbiro, ostale tri pesmi so proste. Lahko pa vsak sodeluje. Letos bo nastopilo enajst mešanih in pet manjših zborov, dva moška in en ženski zbor, vsi iz Koroške. Mi smo edini slovenski zbor.

Zakaj se drugi slovenski zbori ne prijavljajo?

Ne vem, zakaj ne. Kolikor mi je znano, se je „Zarja“ iz Železne Kaple hotela prijaviti.

To je prvič, da Selani sodelujejo na kakšnem natečaju.

Kakšno je vzdušje med pevskimi in pevci?

Za zbor je to nekaj povsem novega in temu primerno delavne so tudi vaje. Program res načrtno vadimo in študiramo, in zadnje tedne imamo še do-

datne vaje. Glede literature in izbora pesmi ni bilo nobenih problemov. Obvezna pesem „Wohl auf“ je iz 16. stoletja, s to zvrstjo pesmi sem se med študijem dovolj ukvarjal in mi zato ni bila tuja. Morda da je za zbor bila na začetku nekam ne navadna, saj je pesem tudi polifonična in za podeželske zborove nevsakdanja. Pevci pa so se že pri Haydnovi maši srečali s polifonijo. Program dobro stoji in pevci se veselijo nastopa.

Glasbeni pedagog, skladatelj in zborovodja Roman Verdel

Poleg že omenjene obvezne pesmi bomo peli še selsko „Tiho skrita med gorami“, rožansko narodno „Sem se rajtov ženiti“ in slovensko „Vsi na ples“.

Kakšno uvrstitev pa pričakujete?

Da bi čim boljše odrezali. Zborov ne uvrščajo po mestih, ampak po treh kategorijah.

Kakšne pevske načrte pa še imate v Selah?

Dan navrh, 29. maja, bo v Selah pod geslom „Družina“ koncert, ki ga bojo poleg domačega mešanega in mladinskega zbora oblikovala še deklinski zbor „Concinite“ iz Vrhnike in družina Oraže, po domače Kvadnikova iz Sel.

Ali bi natečaj slovenskih koroških zborov bil smiseln oz. ali bo ga zmogli in kako ocenjujete zborovsko dogajanje med koroškimi Slovenci?

Ne vem, če je trenutno potreba po takem tekmovanju. Po mojem nekateri slovenski koroški zbori zelo napredujejo in to najbrž zato, ker imamo več izobraženih zborovodij. Prepričan sem, da bo prej ali slej prišel čas, ko bomo tudi tekmovali in bosta potreba in želja po tem prisotni, a na silo nekaj takega ne bi izpeljal. Čim več dobrih zborov bomo

imeli, tem lažje bomo tako stvar izvedli, in to tudi v mednarodnem merilu.

Zelo razveseljivo in pozitivno je, da mladina spet kaže zanimanje za zborovsko petje. Skoraj bi rekel, da je napačno renesansa zborovskega petja, pri zborih vidimo veliko mladih obrazov, kar je dober obet za prihodnost. Nekaj časa je že kazalo, ko da mladine ta način petja sploh ne zanima več – in tudi ni hotela več peti v zborih.

Kje pa so vzroki tega razvoja? Ali novi repertoarji igrajo pri tem kakšno vlogo?

Mislím, da uspeh in napredek zborov privabita mlade, da se spet vključujejo v zbor. Če mladi čutijo, da sami od tega nekaj odnesejo in da lahko k temu svoje prispevajo, potem raje pridejo in sodelujejo.

V novejši preteklosti so koroški slovenski zbori le postavili nekaj močnih akcentov: Na primer Selani s Haydnovo mašo, „Danica“ s Schubertovo in Mozartovo mašo, pred nedavnim uspešno izvedba „Carmena Burana“, „Rož“ je naštudiral zahtevne in vsebinsko izjemne stilne koncerte, nekaj kaset in plošč je bilo izdanih. Ali to niso koraki in premiki, ki vodijo v pravo smer?

Seveda, to je uspeh in to seveda privabi ljudi. Problem je samo tedaj, če sploh ni napredka in se stvar vselej vrta na mestu, v istem krogu. Potem ljudje sčasoma izgubijo veselje do sodelovanja. Mladina pa je rada zaposlena.

Hvala za pogovor!

Uspel koncert na graški univerzi

Za 20-letnico svojega Kluba so si slovenske študentke in študenti v Gradcu omislili vrsto prireditev, med drugim tudi slavnostni koncert, ki je bil v torek, 24. maja, v florentinski dvorani na visoki šoli za glasbo.

Tako slovesni ambient kot sam program sta številno, pretežno nemškogovorečo publiko presenetila in navdušila.

Program so oblikovali saksofonist Miha Vauti, kitarist Janez Gregorič, pianistka Andreja Močilnik-Wuzella, basist dr. Ludvik Karničar in skupina „Graški študentje“ pod vodstvom mag. Berteje Logarja in Pevsko-instrumentalna skupina iz Žvabeka pod vodstvom Rozine Katz.

Drevi ob 20. uri pa bo v klubskih prostorih v Mondscheingasse 9 pod geslom GRAZ-ZIA srečanje bivših in sedanjih študentov. **-P-**

Člani slovenske policije vpleteni v zločin

Slovenskemu notranjemu ministru Ivanu Bizjaku te dni gotovo ne gre dobro. Komaj da se je zmotil iz zank, ki so mu jih nastavili v zvezi z odstopom obrambnega ministra Janeza Janše, že ga je dohitela nova, in tokrat absolutno črna vest: slovenski policaji kot roparji v Avstriji. Vrhu tega pa so to nečedno delo zagrešili še člani Specialne enote policije (SEP), ki bi se naj po svoji službeno-moralni dolžnosti borili proti terorizmu in kriminalu. Namesto tega pa so kar sami gojili to zvrst.

Scenarij zločina, ki je odmeval v avstrijski in slovenski javnosti in je ugledu slovenske policije še kako škodoval, je sledeč: Začetek tega tedna so trije maskirani moški vdrlí v hišo Celovčana Höglerja in ga

skupaj z ženo krepko prebunkali. Potem so izsilili znesek v višini 10.000 šilingov in nato odvihrali. Za nameček so pobili še enega hišnega psa, drugega pa težko ranili. Četrty storilec je pazil pri avtomobilu s kranjsko registracijo. Policiji je uspelo, enega od storilcev ujeti ostalim pa jo je uspelo popihati čez mejo domov. Vendar se niso dolgo veselili svobode: Kajti že v sredo so jim lastni kolegi-policaji natakneli lisice, potem ko se je v Celovcu njihov kompanjon izpovedal kriminalistom.

Podatki koroških kriminalistov so za slovensko notranje ministrstvo bili porazni: vsi štirje zlikovci so člani specialne policijske enote in so si očitno ob svojem poklicu z izsiljevanjem in drugimi zločinskimi

dejanji priskrbeli dodaten zaslužek.

Notranji minister Bizjak je takoj reagiral in odstavil vodjo te specialne enote Vinka Benika. Ali bo Bizjak ta napad v Celovcu politično preživel, bo pokazal razvoj, kajti ujeti policaji imajo očitno še nekaj kriminalov na grbi. Med drugim naj bi pred nedavnim posegli v neko švercarsko afero in v svoje žepe zasegli nad dva milijona šilingov. Čemu pa so prav Celovčana Höglerja napadli, pa bojo razjasnile preiskave policije in drugih institucij. Menda je bil Högler vpleten v neke nepojasnjene posle in je bil nekemu „partnerju“ v Sloveniji dolžan večji znesek. Ker ga ta ni dobil, je najel specialno skupino Specialne enote policije. A to še ni preverjeno.

Vabilo Zveze koroških partizanov

ZKP tudi letos, ko obhajamo petdesetletnico prvega uspelega pohoda partizanov na območje severno od Drave, vabi na obisk zgodovinskih krajev NOB na Svinški planini, ki bo v nedeljo, 29. maja 1994.

Zbrali se bomo v Velikovcu na parkirišču pri glavni pošti med 9.30 in 10.00, od koder bo odhod **točno ob 10.00**. Vozili se bomo z osebnimi avtomobili in predlagamo, da v Velikovcu nekateri prisedejo k drugim, da bodo vozila bolje izkoriščena.

Pot nas bo vodila iz Velikovca (Völkermarkt) proti Grebinju (Griffen) in Šentlenartu (St. Leonhard) do Golovice (Wölfnitz). Iz Golovice se bomo spet vračali mimo Laminggerjeve kočice (Lammingerhütte) do kočice nad Pöllingom (Pöllingerhütte), kjer bo tovariško srečanje. Za tiste, ki si želijo na vrh Svinške planine, je od kočice nad Pöllingom pol ure pešpoti po planinskem svetu.

Zaključek izleta bo domov grede na pokopališču v Šentrupertu pri Velikovcu.

Obisk krajev na Svinški planini bo ob vsakem vremenu. Vozili bomo v glavnem po asfaltiranih cestah.

Vabimo vas, da z nami obiščete na območju Svinške planine nekaj tistih krajev, ki so neločljivo povezani s protifašistično borbo med drugo svetovno vojno na severni strani Drave.

S tovarškimi pozdravi!

Janez Wutte-Luc, predsednik ZKP

DGNP „Šmihel“ na gostovanju pri prijateljih v Čatežu

J. Picej

Društvo „Godba na pihala Šmihel“ goji zdaj že osem let prijateljske stike s pobrateno godbo na pihala Loče pri Dobovi na Dolenjskem. Tako smo se Šmihelčani tudi letos odzvali povabilu prijateljev in šli na binkoštno nedeljo v Loče. Prijatelji z Dolenjske so nas sprejeli pred gasilskim domom v Ločah in se skupno z nami podali na kosilo v Dobovo. Sledili so pristrčni in – hvala Bo-

gu – kratki govori gostiteljev in gostov; od predsednika krajevne skupnosti Dobova smo zvedeli, da ustanovljajo Dobovljani svojo občino; trenutno pripadajo še k veleobčini Brežice. Naš občinski odbornik Stanko Vavti je ob tej priložnosti opozoril na dejstvo, da smo se tudi Šmihelčani osamosvojili, se pravi odcepili od občine Pliberk. Po kosilu je naša godba zaigrala pesmi, nato pa smo šli

v terme Čatež ob Savi. Popoldne so se nekateri kopali, drugi pa so si ogledali kulturni spored „Pojoči vrtljak“. Povezovalec Edvin Fliker je ob koncu tega sporeda ugotovil, da so pravzaprav vsi nastopajoči mladinci zmogovalci; svojo zadnjo pesem, „Lepši svet“ Michaela Jacksona, je zapel zato kar skupno mladinci. Ko je v poznem popoldnevu sledil nastop šmihelske godbe, jo je publika sprejela s tako bučnim aplavzom, da smo se šele pozno ponoči vrnili na Koroško.

Slike kot sporočilnemu mediju se danes nihče ne more izogniti. Z njo smo konfrontirani na vsakem koraku, tega se medijski strokovnjaki dobro zavedajo. Določene slike so postale simbol, sinonim za določene dogodke ali družbene preobrate. Pa tudi pri spremembi političnih ocen dogodkov igrajo slike kot medij izredno vlogo. Pomislimo le na posnetke posledic raketiranja Sarajeva, ko je na mah umrlo več kot ducat ljudi. Ti grozni posnetki so sprožili neverjeten val odločnosti proti srbski agresiji.

Pomen fotografije pa je predvsem tudi dokumentacijski, čeprav se bojo vselej in povsod našle osebe in skupine, ki bojo skušali ovreči resnično sporočilo teh slik in jih razvednotiti kot ponaredek ali goljufigo. To opažamo predvsem pri posnetkih iz kacetov, na katerih vidimo žive okostnjake, kupa mrtvih ter krematorije. Zanje neonacistični in antisemitski krogi trdijo, da so navadni ponaredki in zlonamere fotomontaže, izdelane v zavezniških ponarejevalskih delavnicah.

Moč fotografije je velikanska. Tudi fotografije o pregonu koroških Slovencev leta 1942.

Hesselberg 1943

Govorica slike je nepreslišna

O pregonu koroških Slovencev nimamo na razpolago samo veliko pisnih dokumentov, med katere sodijo tudi spominski zapisi, ampak tudi fotografski material. Med pregnanci, ki so bili tako prisebni in tudi pogumni, da so s seboj v tujino vzeli fotografski aparat in s tem dokumentirali ta križev pot vse do vrnitve, sodi dolgoletni in domala že legendarni predsednik SPD „Borovlje“ Valentin (F.) Vertič, ki je bil z družino vred izseljen na Hesselberg. Po vojni je mnogim sotrpinom izdelal te spomske slike. S podatki na nekaterih slikah, ki smo jih dobili na spominski proslavi, je možno identificirati določene osebe oz. družine. Večina slik pa je brez pisnih podatkov. Zato prosimo bralke in bralce Slovenskega vestnika, da nam pomagata pri identificiranju posameznih oseb na slikah. Kar bomo izvedli, bomo objavili. Nekatere slike doslej še niso bile objavljene.

f.w.

Vrhunski zbor CANTUS bo gostoval na Koroškem 2 koncerta užgorodskih pevcev

Ko je SPD „Danica“ lani gostovala v Ukrajini, se je srečala tudi s profesionalnim mešanim zborom „Cantus“. Daničane, vajene izvrstnih pevskih in glasbenih dosežkov, je pevski in umetniški nivo mladega in simpatičnega užgorodskega zbora zelo presenetili. Kajti Kantusovci so se izkazali in pokazali kot vrhunski pevski ansambel, ki pozna in obvlada svetovno pevsko literaturo, najsi so to srednjeveške, renesančne, sodobne evropske, ameriške in pa seveda vzhodnoevropske in slovanske glasbene storitve.

Zbor „Cantus“ je precej mlad zbor, ustanovil ga je in ga tudi vodi muzikolog in profesor glasbe na užgorodskem konzervatoriju zborovodja Emil Sokač. Zbor je že za časa Sovjetske zveze dobil najvišja državna priznanja in je po osamosvojitvi Ukrajine postal poklicni (profesionalni) zbor.

Vedeti je treba, da kultura, znanost in s tem tudi umetniki na primer univerzitetni profesorji, uživajo v Ukrajini bistveno višji socialni in družbeni ugled kot pri nas, kar pa se ne odraža nujno pri plači. Zbor uživa v Ukrajini in preko njenih meja velik sloves.

„Cantus“ je kot kulturni ataše Užgoroda in Ukrajine sodeloval na številnih nacionalnih in mednarodnih pevskih tekmovanjih. Svoje doslej največje uspehe pa je požel v Debreczenu in v Arezzu v Italiji. V Debreczenu je pred leti na tamkajšnjem mednarodnem pevskem festivalu in zasenčil vrsto

ren repertoar, da zbora v bistvu in dejansko ni mogoče spraviti v zadrego. O tem so se Daničani sami prepričali na srečanju s Kantusovci v Užgorodu. V bistvu so to solisti, zlit v čudovito enoto pod taktirko nadarjenega in strokovno podkovanega zborovodje.

Obvladanje repertoarja še v posebni meri velja za vzhodnoevropsko pevsko literaturo, najsi bo to ukrajinska, ruska, romunska, češka, poljska, slovaška ali madžarska, najsi je to narodna pesem ali liturgično petje. Pevci obvladajo pesmi teh narodov in jih tudi navdušeno pojejo, nastopi pri visokih cerkvenih obredih v uniatski stolnici v Užgorodu, predvsem za božič in veliko noč, so stalnice zborovskega delovanja.

Obvladanje te pestre pevске literature ni samemu sebi namen, ampak je element spoštljivih in civiliziranih medčloveških odnosov v zboru samem, ki je, če tako hočemo, živ odraz etnične, kulturne in

Profesionalni pevski zbor „Cantus“ iz Užgoroda se je srečal lani s pevci „Danice“

Razstava o štajerskih Slovencih

„Življenje ob meji“

Znano je, da Avstrija ni enotno nemško govoreča dežela. Na jugu zvezne dežele Štajerske ne primer živijo ljudje, katerih materin jezik je slovenščina.

Zadnja leta je to dejstvo zdrsnilo precej na rob pozabe oz. je bilo odrinjeno iz splošne zavesti. Da bi to zaustavili in prebivalstvu predstavili bogato in dolgo zgodovino štajerskih Slovencev, so društvo „Verein Alpe Adria Aktiv“, avstrijska družba za politično izobrazbo (Österreichische Gesellschaft für politische Bildung), Institut Karla Rennerja in Kulturno društvo člen 7, to je organizacija štajerskih Slovencev, pod geslom „Življenje ob meji“ priredili v kulturnem domu pri minoritih v Gradcu razstavo o življenju in delu štajerskih rojakov.

Organizatorji razstave, ki je prava zakladnica in vir informacij, so zbrali veliko zgodovinskih podatkov in drugih dokumentov, ki pričajo o stoletja dolgi tradiciji slovenskega živ-

lja na območju današnje Štajerske.

Na Štajerskem danes še okoli 2500 oseb govori slovensko. Pretežno živijo na področju Luč (Leutschach) in Ivnik (Eibiswald) ter v okolici Radgone/Radkersburg.

Po prvi svetovni vojni so štajerski Slovenci doživeli podobno usodo kot koroški Slovenci – oboje je meja ločila od matičnega naroda. Politični razvoj v takratni Jugoslaviji je za številne štajerske rojake bil precejšnje breme, kar je negativno vplivalo tudi na razvoj narodne skupnosti.

Med obema narodoma na Štajerskem pa je že v 19. stoletju prišlo do konfliktov. Ker so v slovenskih vaseh bile maše slovenske, je nemškogovoreče prebivalstvo zagnalo vik in krik in cerkev je slovenščino začela bolj in bolj odrivati iz liturgičnih obredov. S tem je jezik izgubil povezovalno funkcijo med obema narodoma. Nadaljni razlog za opuščanje slovenskega izročila je bil razkroj

stare vaške strukture. Beg v mesta in rastoča industrializacija ter tehnizacija so dodatno spodnesle temelje slovenski kulturi.

Razvoj zadnjih let, predvsem pa živahno gospodarsko sodelovanje med Avstrijo in Slovenijo, je vplivalo pozitivno tudi na medčloveške odnose; na Štajerskem živeča narodna skupnost vse bolj prevzema vlogo glasnika in povezovalke v kulturnih zadevah.

Kar zadeva izpolnitev člena 7 Avstrijske državne pogodbe, zahtevajo štajerski Slovenci oz. njihova osrednja kulturno-politična organizacija Društvo člen 7 v Radgoni (Bad Radkersburg) ustanovitev slovenskih kulturnih centrov in uvedbo slovenščine kot izbirni predmet na obveznih šolah. Želeli bi bilo, da se slovensko prebivalstvo na Štajerskem postavi na lastne noge in iz tega črpa moč pri iskanju lastnih korenin. Te naloge mu nihče ne bo mogel odvzeti, samo jo bo moralo prevzeti.

Petra

Zborovodja „Cantus“ Emil Sokač z družino

ariviranih pevskih skupin iz drugih držav, ki pa razvojno niso napredovale, ampak so ostale na doseženih pozicijah. Tudi v Italiji so profesionalnost zbora, njegova visoka muzikalnost in vzdušje, ki ga je znal ustvariti pri svojih nastopih, prepričali žirijo, da ga je izjemno visoko ocenila.

Za zborovimi uspehi ne tiči nobena skrivnost, ampak veselje do petja in sla po novih ciljnih ter izzivnih ter trdo in dosledno delo. Sad tega sta zavidljiva kvaliteta in tako obši-

jezikovne pestrosti in stvarnosti Užgoroda in Ukrajine.

Kot rečeno, med SPD „Danica“ in zborom „Cantus“ so se spletle prijateljske vezi. „Danica“ je v sodelovanju s številnimi podporniki in uradnimi institucijami uspelo omogočiti gostovanje profesionalnega zbora „Cantus“ na Koroškem.

Sam sem neposredno doživel zbor „Cantus“ in lahko rečem, da bosta ta dva koncerta začetek junija v Šentjakobu in Šentprimožu za vsakogar veliko doživetje in užitek.

Za razstavo je vladalo živo zanimanje

Zadovoljne Dravske elektrarne

Avstrijske dravske elektrarne (ÖDK) so s poslovnim uspehom za preteklo leto 1993 kar zadovoljne, čeprav je slabši od leta 1993. A mili zimi in gospodarski recesiji podjetje ni moglo ubežati. Bilančni dobiček znaša 89 milijonov šilingov. Leta 1983 so Dravske elektrarne plačale 290 milijonov šilingov davkov, bilančna vsota je znašala 18 milijard šilingov, cashflow 1,5 milijard, delež lastnega kapitala pa 24,6 odstotkov. Največje investicije so bile sanacije jezov Kölnbreinsperre v dolini Malte, obnova strojnega parka v Žvabeku in čistilna naprava v Šentandra-

žu, kjer so rjavi premog zamenjali s črnim in tako bistveno znižali količino strupenih emisij.

Več uspeha kot pri gradnji elektrarn v zgornji dravski dolini pri Špitalu, kjer še v bistvu niso premostile najosnovnejših birokratskih težav, si Dravske elektrarne pričakujejo od sodelovanja s Savskimi elektrarnami pri gradnji hidrocentral na Savi. Že pred leti sta ÖDK in Savske elektrarne ustanovili posebno delniško družbo z namenom projektiranja in gradnje predvidenih šestih elektrarn na Savi. Pri

Dravskih elektrarnah se sicer zavedajo, da bo mednarodna konkurenca, predvsem iz Italije in Nemčije za dobivanje gradbenega naloga zelo huda, a večletno sodelovanje s slovenskimi partnerji in temu ustrezna informacijska prednost so po mnenju direktorjev Kranz in Traxler dobri izhodiščni pogoji za uveljavitev v slovenskem energetskem prostoru.

Bridke izkušnje, ki so jih Dravske elektrarne imele zaradi ekoloških vprašanj z občanskimi iniciativami, so pri energetski družbi privedle do popolne reforme podjetniške filozofije na tem področju. ÖDK danes ekologiji in ohranjanju biotopov prisojajo izreden pomen in to gledanje vnašajo tudi v sodelovanje s Savskimi elektrarnami. Vsekakor eden od pomembnih dosežkov na tem področju je sanacija termoelektrarne v Šoštanju, kjer so s tehnološkim znanjem Dravskih elektrarn odločno znižali emisije strupenih snovi in s tem nevarnosti za okolje, hkrati pa dvignili življenjsko kvaliteto prebivalstva.

f.w.

Predavanje:

Regionalno pospeševanje (cilj 5 b)

- * Kakšna je podpora?
- * kmetijstvo in regionalni projekti
- * praktični primeri

Referent: Dipl. inž. Ignaz Knöbl (ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo)

Kraj in čas: Sele fara, kulturni dom v sredo, 8. junij 1994 ob 19.30

Dvojezični poštni žig ob prazniku slovenskega združništva

V soboto, 11. julija, bo Zveza slovenskih zadrug v Celovcu praznovala dograditev novega poslojja Zveze Bank. Na vogalu Ceste 10. oktobra in Pavličeve ulice, kjer je nekoč poleg starih združnih prostorov stala znana gostilna „Pri Joknu – Bierjokl“, je namreč v zadnjih dveh letih zrasla moderna stavba, v kateri bo odslej poslovala naša združna centrala.

Za uradno odprtje novih prostorov združniki pripravljajo pravo ljudsko praznovanje, ki bo obsegalo različne prireditve. V tem prazničnem okviru pa bo v novih prostorih posloval tudi poseben poštni urad, ki bo imel na voljo dvojezičen priložnostni žig. Posebni poštni urad v Pavličevi ulici bo

11. junija odprt od 9. – 13. ure ter bo poštne pošiljke opremiljal z žigom, ki bo v obeh deželnih jezikih opozarjal na pomembni dosežek slovenskega združništva in bančništva na Koroškem.

Dvojezični priložnostni žig bo seveda prava poslastica predvsem za filateliste, obenem pa bo važen dogodek tudi v širšem pomenu. Kajti dvojezični poštni žigi na Koroškem že dolga desetletja niso več imeli „domovinske pravice“. Vrniti se moramo nazaj v dobo avstro-ogrske monarhije, ko so tudi poštne žige pričali o tem, da sta v tej deželi doma dva naroda in dva jezika. V času jugoslovanske zasedbe 1918/20 so bili v južnokoroških krajih ve-

činoma v rabi slovenski in deloma dvojezični poštne žige. Po plebiscitu pa je bilo tudi na tem področju konec narodne in jezikovne enakopravnosti.

Gledano v tej luči bo dvojezični poštne žige ob odprtju nove centrale slovenskega združništva v Celovcu (in istega dne tudi ob 90-letnici Slovenskega prosvetnega društva „Zvezda“ v Hodišah) nedvomno razveseljiv dogodek. Zveza Bank mu bo dala primeren poudarek še s posebno dvojezično ovojnico in z dvojezičnimi razglednicami, ki bodo skupaj z dvojezičnim poštne žigom spominjale na praznik slovenskega združništva na Koroškem.

V. Rehsmann

Martin Krpan v Svečah

SPD „Kočna“ je v soboto, 21. maja, vabilo k Adamu na ogled kabareta „Martin Krpan“ v izvedbi igralske skupine SPD „Borovlje“. Prireditelj je v vsakem oziru uspela, številna publika se je ob dogajanju na odru in ob domislicah in pikrostih res odlično zabavala. To pa je seveda za igralca najlepša nagrada in priznanje. Za boroveljske igralce pa je gostovanje pri Adamu bilo še iz drugega razloga pomembno, saj je to bil sedemnajsti nastop s kabaretom „Martina Krpana“, za počeželjski ljubiteljski oder vsekakor upoštevanja vredno število in dejstvo.

Borovljanci so z „Martinom Krpanom“ poleg ponovitve na domačem odru med drugim

Nove knjige – recenzije

Gerry Conlon: Im Namen des Vaters

Založba Bastei-Lübbe, Bergisch Gladbach 1994, 334 strani, 77 šil.

Zgodba je dvignila pred časom v Veliki Britaniji in na Irskem precej prahu. Režiser Jim Sheridan (med drugim tudi režiser z Oscarjem nagrajenih filmov „Moja leva noga“ in „Polje“) jo je posnel z dobitnikoma Oscarja Danielom Day-Lewisom in Emmo Thompson v glavnih vlogah. Avtentična zgodba Conlona je tako doživela odmev po vsem svetu in istoimenski film je prejel tudi Zlatega medveda na festivalu v Berlinu.

Gerry Conlon, rojen l. 1954 v Belfastu, je tipičen mlad severni Ireec in katoličan. Živi v zloglasni Falls Road, povečini brezposeln in se za silo preživlja z majhnimi kriminalnimi delikti. Ko pride zaradi tega v konflikt z IRA, odide raje v London, da bi morebiti tam dobil delo. Opravlja priložnostna dela, popiva z irskimi prijatelji, pokadi tu in tam kakšen „Joe“ (cigaretto hašiša) in je v ostalem čisto navaden dvajsetletnik. Do oktobra 1974. Takrat eksplodira namreč v Guilfordu v grofiji Surrey bomba IRA-e, ki povzroči nekaj mrtvih in številne ranjence. Policija nujno potrebuje hitrih uspehov, da bi dokazala neranljivost Anglije. A kje vzeti? Meni nič tebi nič poberejo prve Irce, ki jim pridejo pod roke, in jih zapro. Po pravkar izdanih posebnih zakonih proti terorizmu je mogoče, da vzamejo zapornikom, kakršen je tudi Conlon, vsako pravico. Odvet-

nika ne smejo niti videti, ne dobjajo ne papirja na svinčnika, nobenih knjig, hranijo jih samo s tekočo hrano. Iz njih hočejo izvleči priznanja s pretepanjem in policiji je prav malo mar, da so ti mladi ljudje (Conlon in Paul Hill jih imata 20, Paddy Armstrong 23 in Carla Richardson sploh šele 17) popolnoma nedolžni. Mučeni na najrazličnejše načine se končno zlomijo in „priznajo“. A to še ni dovolj: angleška STAPO, ki jo Conlon ne brez vzroka primerja z eses, razbije družine. Colonovega očeta, njegovega strica in teto, celo njegovega 13-letnega bratranca obsodijo zaradi sodelovanja na zaporne kazni od štirih do štirinajstih let. Glavne obtožence, ki jih odslej poznajo pod imenom „Guilfordska četverica“, obsodijo na dosmrtno ječo, čeprav so bili preklekali izsiljena priznanja. A Conlon se ne vda in se bori za svojo rehabilitacijo.

Ta Conlonova resnična zgodba, ki je izšla leta 1989 potem ko je bil izpuščen, pa je samo vrh ledene gore. Nedolžna ni bila le ta četverica, pač pa tudi, kot danes vemo, „šesterica iz Birminghama“, katero so prav tako obdolžili bombnega napada. Združena kraljevina se očitno še vedno ni poboljšala. Za Angleže je čas, da gredo vase in marsikaj premislijo: pravni sistem, strukturo policije in prisotnost v tuji deželi.

Andrej P. Pittler

Prerana smrt Zofke Wakounig

Na binkoštno soboto, 21. 5. je bil v Šentprimožu pogreb Zofke Wakounig, po domače Kovačeve iz Mlinč. Pokojna je v starosti komaj 49 let in po krajšem, a hudem trpljenju umrla 18. maja za rakom. Zofka Wakounig je bila kuharica, dolga leta je bila zaposlena predvsem v turističnih centrih na Tirolskem in Predarlskem.

Zadnja leta je do njene smrti skrbno negovala svojo mamo Jožefino Wakounig in je kot gospodinja skrbela za dom in bila opora očetu in bratu. Njena nenadna in prerana smrt je zapustila veliko vrzel, ki jo bo le težko zapolniti. Pogrebne obrede je opravil domači župnik, pri maši zadušnici in na grobu pa so rajni Kovačevi Zofki zapeli domači pevci. Naj počiva v miru, očetu Jožefu in vsem bratom in sestram izrekamo naše sožalje.

ZAHVALA

Ob smrti naše hčerke, sestre, svakinje in tete Zofke Wakounig se zahvalujemo sosedom in znancem za podporo v težkih urah, zdravniškemu osebju za vso pomoč, prav tako domačemu župniku za opravljene pogrebne obrede in cerkvenim pevcem za občuteno zapete pesmi ter pogrebcem in vsem, ki so se udeležili pogreba in izrekli sožalje.

Kovačeva družina iz Mlinč

nastopili še v Pliberku, Bilčovsu, Selah, v Modestovem domu v Celovcu, v Šentjakobu v Rožu, v Šmartnem ob Paki, v Ljubljani in Kopru ter Izoli, na Čufarjevih dnevih v Jesenicah. Posebej so igrali za boroveljsko glavno šolo in pri šolarski mladini naleteli na zelo pozitivne odmeve. Pred nedavnim so po sledovih vzornika bili tudi na Dunaju ter se postavili na manifesto slovenske študentarije.

Prav ponosni pa so igralci

SPD „Borovlje“, da so kot prva igralska skupina sploh poneli igro o Martinu Krpanu v njegov domači kraj, na Vrh pri Sveti Trojici na notranjskih Blokeh, kar se je zgodilo njega dni 12. decembra 1993.

Če ne bi nastop v Trstu odpadel iz terminskih – organizatoričnih vzrokov, bi Borovljanci res nastopili v trigonu krajev, ki v povesti o Martinu Krpanu igrajo ključno vlogo: Vrh pri Sveti trojici, Dunaj in Trst.

bf

Zveza-Bank vabi na

slavnostno odprtje novega združnega poslojja Zveze-Bank

v Celovcu

v soboto, dne 11. junija 1994, s pričetkom ob 10.00 uri

Spored:

- ob 8.30: Maša za vse umrle zadružnike v Mohorjevi kapeli (10.-Oktober-Straße 25/1)
- od 9.30: Mestna godba Celovec
- od 10.00: Pozdrav, govori gostov, blagoslovitev

Kulturni program:

Mestna godba Celovec, Tamburaši iz Loč
Alpen-Adria-Sextett iz Rikarje vasi
Mešani zbor „Danica“ Šentprimož
Razstava slik podjunskega umentikov, priložnostni žig

Koroški bio-kmetje v okviru Kmečke izobraževalne skupnosti ter Andrej Stefitz iz Pliberka Vam bodo postregli z raznimi dobrotami.

Poseben poštne urad odprt od 9. do 13. ure, Paulitschgasse / 10.-Oktober-Straße.

Michael Antonitsch
predsednik

Inž. Friedrich Kapun
predsednik nadzornega odbora

Oder 73 uspešno gostuje

Kar dvakrat zaporedoma so pliberški igralci gostovali v sosednjih Črnečah čez mejo. Občinstvo je z navdušenjem sprejelo „Županovo Micej“ in zanimivo je bilo, da so ljudje pred začetkom spraševali, če bo „tudi tako lušno, kot je bilo pri Kabaretu“. Dobro stvari pač ostanejo v spominu.

Igralcem se obeta še nekaj gostovanj čez mejo in pliberško narečje je ravenski ali dravograjski in pač najbližje... Še veliko uspehov!

Info-brošura za družine

Pred nedavnim so predstavniki Katoliške družinske zveze in Caritas pod pokroviteljstvom škofa Egona Kapellarija predstavili brošuro „Familia“, v kateri je nakazan obširen spekter dejavnosti cerkvenih ustanov za družine in za skupine, ki so v današnji družbi porinjene ob rob ali pa so iz katehiziranih razlogov prišle v težave. Taka ustanova je med drugim hiša za ženske, ki jo koroška Cerkev podpira.

Brošuri je sicer tematsko botrovalo letošnje mednarodno leto družine, kar bi po besedah izdajateljev moralo biti v bistvu vsako leto.

Škof je v svojem uvodu poudaril, da je načelo družine za Cerkev neodtujljivo in vrednotno prav taka stalnica, kot je to celotno človeško okolje in bistvo. Te tematike Cerkev ne bo dopustila ideološko ali politično diskvalificirati. Hkrati pa Cerkev drugih oblik skupnega življenja ne obsaja ali zavrača in jih tudi ne bo pustila izven svojega skrbstva.

Na vprašanje, kakšen odnos ima do vernih oseb, ki pa so ločene in zato po veljavnem cerkvenem mnenju ne morejo prejemati zakramentov, je škof dejal, da koroška Cerkev ne odstopa od veljavnega cerk-

venega mnenja (nerazdružljivost zakona), da pa problem obravnava zelo osebno, torej od primera do primera in s primernim pastoralnim spremstvom. Zanj da te osebe niso tujci v Cerkvi, vendar zakramentalno niso in ne morejo biti polnovredno vključene v občestvo. Na primer ne smejo k obhajilu, dokler prvi zakon ni razveljavljen in je drugi zakon tudi spolno združenje. Delovanje katoliške družinske zveze je predstavila tajnica Irene Slama, v imenu Caritas pa je spregovoril njen direktor Viktor Omelko. Informacijsko izredno bogata brošura (101 velikoforimatna stran) je na razpolago tudi v slovenščini. f.w.

SPD „Edinost“ v Škofičah prireja

RAZSTAVO

„Slike iz vaške zgodovine Škofič“

Otvoritev v soboto, 28. 5. 1994 ob 18.30 v avli ljudske šole v Škofičah

Razstavo si lahko ogledate še do nedelje, 29. 5. 94 do srede 1. 6. 94 med 7.30 in 13.00 ter od 18.00 do 20.00.

Mag. Andrea Wieser, doma iz Slovenjega Plajberka, je na ameriški univerzi Bowling Green State University (Ohio) zaključila študij amerikanistike in anglistike in si s tem tudi tam pridobila naslov magistre.

Mladi dvojni magistri iskreno čestitamo k tem uspehom, saj je celo prva koroška Slovenka, ki je dosegla ta naslov v ZDA.

Hkrati pa veljajo čestitke tudi za njen 24. rojstni dan, ki ga bo praznovala v teh dneh!

Pesmi sveta pri Cingelcu na Trati

Pod geslom „Pesmi sveta“ sta v petek, 20. maja 1994 zvečer priredila SPD „Borovlje“ in Dvojezični zbor pedagoške akademije pri Cingelcu na Trati koncert, ki bo obiskovalcem in tudi vsem nastopajočim zagotovo ostal v najprijetnejšem spominu.

Iz cele Koroške, kot so pač tudi člani zbora učiteljskega naraščaja od vsepovsod, so prišli poslušalci, da bi bili priča koncertu, ki je z brezdomno humanistično-politično obarvanim sporočilom pesmi o boju proti južnoafriškemu apartheidskemu sistemu presegel

meje vsakdanjega kulturnega dogodka in ki ga zato lahko ocenimo kot vizijo sožitja in sporazumevanja, veljavno tudi za Koroško. In to vizijo sta organizirala ta večer uresničila: Ne samo, da so se prepletale pesmi narodov in pesmi z različnimi vsebinami, zadonele so tudi tamburice iz Šentjanža in poleg pedagoškega zbora, v katerem sodelujejo tudi nemškogovoreči, so nastopili Smrtnikovi bratje iz Kort in prinesli ubrano slovensko pesem med občinstvo.

Kulturni dom pri Cingelcu je bil pravšnji ambient za ta koncert in publika je dvorano do

zadnjega napolnila. Dvojezični zbor pedagoške akademije, vodi ga domačin Edi Oraže, je uvodno zapel čudovito melodične in vsebinsko globoke pesmi afriških narodov, ki opjevajo svobodo in doprinos Nelsona Mandele k preobratu v Južni Afriki. Prepričal pa je tudi s koreografskimi vložki, ki so prišli do izraza predvsem v drugem delu nastopa.

Da koroške nemške narodne pesmi zvenijo lepo tudi brez rjavega koroškega gvanta (morda prav zaradi tega še lepše), je dokazal grabštanski tercet pevk pedagoškega zbora.

Kvartet Smrtnikovih fantov, prav pri Cingelcu je bil pred devetimi leti njegov prvi (krstni) nastop, ni samo med koncertom pritegnil poslušalcev, ampak je tudi potem, v družabnem delu, nizal pesem na pesem, da je kar donelo.

Šentjanški tamburaši so si s svojim vedrim nastopom in prijetnim igranjem takoj osvojili občinstvo, poleg tega pa so bili čudovit in kakovosten kontrast obema zboroma. V najkrajšem času so pod vodstvom Vere Kunčičeve dosegli kar visoko glasbeno raven.

Kot je pri Cingelcu že navada, so koncerti tudi priložnost za družabna srečanja – in tudi tokrat ni bilo drugače. Vsi pa so se zaavedali, da so doživeli zares dober koncert. w.f.

Jezik je duša

Janko Messner

Oziralniki s KI

„Poslovodja Posojilnice je učiteljema predal knjige, ki se jih otroci že pridno poslužujejo...“, je zapisano v NT/2. stran, 29. 4. t. l. pod rajsko lepo podobo – veliko fotografijo: na njej zamaknjeno gleda sedem otrok v odprte knjige. Kaj je narobe s temi knjigami? Ali se je zmotil poslovodja Posojilnice? Čemu meče denar skoz okno za knjige, ki „se jih otroci že pridno poslužujejo“?

O germanizmu „posluževati se“ / sich bedienen je bil nedavno na tem mestu govor, namesto njega imamo domači izraz u p o r a b l j a t i! Takoj tedaj nazaj h knjigam: oziralnik s „ki“ uporabljamo za natančnejši opis kake osebe ali reči. Neustrezna, zato neprimerna, celo protislovna pa je raba oziralnega odvisnika s „ki“ tedaj, kadar izraža kaj takega, ker se zgodi šele p o d o g o d k u, o katerem govori glavni stavek. Zato nikakor ne bi smeli rabiti npr. takšne oziralne zveze: Sneg je v Dobrovi med Sinčo vaso in Šmihelom podrl celo vrsto borovcev, ki so padli na železniški tir in ovirali promet... Kje je tu logika v razporeditvi misli, dogodkov? Drevesa je težki sneg najprej podrl, na železniški tir telebnila in promet ovirala pa so šele potem – kot posledica, to pomeni, da je takšna zveza glavnega in odvisnega stavka v z r o č n a, izraža dva dogodka, ki sta med seboj v razmerju vzroka in posledice, Ursache und Folge, bi rekel Nemeč. – Kako pa naj bi to prav povedali? Zelo preprosto: Sneg je ... podrl celo vrsto borovcev, da so padli na železniški tir in ovirali promet. Ali pa z dvema glavnima stavkoma: Sneg je ... podrl celo vrsto borovcev, p a d l i s o na železniški tir in ovirali ... Če pa bi se hotel izraziti krajše, stilno učinkovito strnjeno, bi lahko dejal tudi: Sneg je p o d r l celo vrsto borovcev na železniški tir, da so ovirali...

Že lansko leto sem na tem mestu novinarjem priporočal učinkovito pomagivo (Hilfsmittel) za kontrolo „ki-stavkov“: Če pred samostalnik, na katerega se „ki“ naslanja, ne moreš postaviti kazalnega zaimka „tisti-a-o“, je z njim nekaj narobe, npr. Poslovodja je izročil učiteljema TISTE knjige, ki jih otroci že pridno berejo?? Ne gre. Ne bi imelo smisla, oz. izražalo bi protislovje, saj jim tistih, ki jih že berejo, ne bi mogel izročiti!! Popravljen besedilo pod fotografijo bi se lahko glasilo takole: Poslovodja jim je i z r o č i l knjige. Otroci so jih kar koj odprli.

Šentjanški tamburaši (vodi Vera Kunčič) so navdušili

Dvojezični pevski zbor celovške akademije pod vodstvom Edija Oražeta

25-letnica otvoritve koč nad Arihovo pečjo

Pred 25 leti je bila ob tem času na začetku junija leta 1994 na planini Bleščeči slovesna otvoritev slovenske planinske postojanke Koče nad Arihovo pečjo (1084 m). Tega prazničnega dogodka, ki pomeni važen mejnik v zgodovini slovenskega planinstva na Koroškem, se je v teku otvoritvenih slovesnosti (bili sta kar dve – 1. in 8. junija) udeležilo nad

tisoč planincev, med njimi predsednik Planinske zveze Slovenije dr. Miha Potočnik, sedaj častni predsednik PZS, predsednica Slovenskega planinskega društva dr. Sonja Mašera iz Trsta in predsednik Slovenskega planinskega društva Gorica Slavko Rebec.

Zbrane planince je pozdravil predsednik Slovenskega planinskega društva Lubo Ur-

bajs, slavnostni govor je imel podpredsednik SPD inž. Danilo Kupper, novo kočjo pa je blagoslovil župnik Markic. Za kulturni okvir so poskrbeli logavaški pevci pod vodstvom Stanka Černica. Toliko na kratko o otvoritveni slovesnosti.

Tokrat, v tem jubilejnim letu, hočemo s fotografskimi posnetki priklicati v spomin dogodke okoli gradnje kočje na Bleščeči, ki je hkrati tudi prva slovenska zamejska planinska postojanka.

Bleščeča vabi

Od 1. maja naprej je planinska postojanka Koča nad Arihovo pečjo na planini Bleščeči odprta tudi ob sobotah, medtem ko je pozimi vedno samo ob nedeljah in praznikih. Sedaj, ko je kočja tudi ob sobotah odprta, imajo njeni obiskovalci možnost prenočevanja. Za dobro počutje jim svetujemo, da si nabavijo planinske spalne rjuhe, v katerih bodo odlično spali. V koči lahko prenoči okrog 20 ljudi. Koča ni oskrbovana, pač pa ima vsakdo možnost bivanja v njej. Na razpolago je štedilnik za kuhanje, za duševno hrano pa knjižnica, tako da se res lahko odlično počutite. Obiskovalce kočje, ki bi radi v njej bivali med tednom, ko ni dežurnika v hiši, prosimo, da to pravočasno javijo gospodarju kočje Tomažu Miklu v Svatnah, tel.: 04253/8181 in si pri njem zagotovijo ključ.

Sedaj pa še nekaj napotkov: Ker električna razsvetljava s pomočjo sončnih celic še vedno ne deluje, imamo za nadomestilo prenosno plinsko svetilko, ki sveti samo, če so na razpolago plinske kartuše! Nadalje prosimo, da svoje odpadke odnesete s seboj v dolino. Da pa ne bo izgovorov, da z njimi umažete nahrbtnik, so v kuhinji na razpolago plastične vrečke. Ne pozabite seboj vzeti tudi vžigalic, kajti brez njih bo mrzlo v štedilniku in peči, kar je še posebno nerodno pozimi. Uporabnike kočje med tednom pa prosimo, da pred

odhodom pripravijo vodo in drva za naslednjega. Le-ta bo gotovo hvaležen za to uslugo in bo tudi sam ravnal po tem pravilu.

Vzdrževanje kočje je povezano z velikimi stroški (kurjava, razsvetljava, pranje, itd.), tega naj se vsakdo dobro zaveda in vestno skrbi za naš planinski dom, da ga bomo ohranili poznejšim rodovom.

Naša kočja je tudi lepa izhodna točka za razne izlete: Tako potrebujemo na bližnjo Arihovo peč (1054 m) z lovsko kočjo nad stometrskim prepadom, četrta ure; na razsežno Gračenco (1360 m) s pogledom na Jepo, 1 uro; na razgledno Komnico (1742 m), 2 uri in pol; na mogočno Jepo (2145 m) 3 in pol ure hoje. Zelo zanimiva je tudi krožna pot okoli Gračence skozi divjeromantični kanjon Zagračence, 3 in pol ure.

Bleščeča vabi, pridite, ne bo vam žal!

Dežurniki

Opuščena planinska pot

Na začetku maja so planinci Planinskega društva Ljubljana Matica, bilo jih je okrog petdeset, imeli izlet na našo stran Karavank na območje Golice. Avtobus jih je pripeljal do Podgorij, od koder so se podali na 1226 metrov visoki Zgorelec (domačni mu pravijo tudi kapelčni vrh) in nadaljevali pot proti jugu v severno območje Golice na planino Kladje. Vračali pa so se skozi dolino Perendol (tudi Medvedji dol) v Podrožico, kjer jih je pred karavanskim železniškim predrom čakal avtobus za povratek v Ljubljano.

Izleta sva se udeležila tudi dva koroška planinca in tako bila priči, v kakšno pustolovščino so bili vpleteni ljubljanski planinci, med katerimi je bilo tudi nekaj starih nad 80 let.

Čprav preko te poti vodite kar dve planinski transverzali – južnoalpska (od avstrijsko-madžarske-slovenske tromeje do Južne Tirolske) in Koroška mejna pot – je ta pot že opuščena, česar nismo vedeli. Na razpotjih manjkajo markacije, odsek med Turnom in planino Kladje pa je eno samo iskanje in prerivanje po goščavi. Vsa čast ljubljanskim planincem posebno še tistim starejšim, da os ravnodušno premagovali napore in na koncu ture bili še ponosni, da se je vse dobro končalo.

O tej turi poročamo zaradi tega, da jo naslednjim, ki bi jo hoteli narediti (v zemljevidu lepo označena pot) odsvetujemo. Kot sem že omenil gre tu predvsem za ta del poti od sedla med Zgorelcem in Turnom do Kladje. Pohodniki obeh omenjenih transverzal so obupali nad njo in sedaj priporočajo krajšo pot po cesti od Podgorij do podrožice oz. obratno. Kdor pa hoče na vrh Golice pa naj ubere pot skozi Radiški graben ali Perendol (Medvedji dol) na planino Kladje ion od tam na vrh. L.U.

Planinci na dan otvoritve pred kočjo

Očanci iz Šentjakoba na ogledu, kaj se dogaja na Bleščeči.

Kratek počitek

Nesmisli v gorski nomenklaturi

V dnevniku Neue Kärntner, se v rubriki Höher hinaus, urednik Manfred Posch med drugim ukvarja tudi z opisovanjem vzponov na gorske vrhove. Tu gre za zelo zanimive in koristne planinske prispevke, ki jih planinci z velikim veseljem prebiramo.

Pred nedavnim je opisal izlet na 1895 metrov visoki vrh Großer Sauofen na Svinški planini in menil, da značilni skalni otoki na mogočnem hrbtu Svinške planine, imenovani Ofen (nemško peči za kurjenje) predstavljajo nejasnosti imenskega izvora. Dejansko je tako, da je to ime Ofen za nemško govorečega prebivalca nejasno oziroma zagonetno, medtem ko je za Slovenca jasno kot beli dan, saj gre tu za skalnate otoke, ki jim domačini pravijo peči. Ko so jih po-

nemčevali, so seveda napačno prevedli domačinsko ime peč in tako so nastali Ofen (peči za kurjenje). Podobno se je zgodilo tudi z imenom pogorja Svinške planine, ki so mu dali ime Saualpe (nemško svinjska planina), kar nima nobene zveze s svinjami, pač pa s svinčeno rudo, ki so jo kopalni na območju tega pogorja. Kakšne napake pri prevajanju iz slovensčine v nemščino so se še delale, pove ime gore Črna prst v Julijskih Alpah, ki so ji dali ime Schwarz-finger. Iz teh nekaj primerov je jasno razvidna, nestrokovnost oseb, ki so se ukvarjale s ponemčevanjem gorskih in pa tudi drugih imen.

Naša naloga, predvsem planincev, je, da ohranimo dragocena domačinska imena, da ne pridejo v pozabo.

Domači in Gašperjevi delavci postavljajo kočjo

Kranjska gora je eno najbolj znanih turističnih centrov Slovenije

90 let Kranjskogorskega turizma

Turistično društvo Kranjska Gora letos praznuje pomemben jubilej – 90-letnico, odkar je ustanovljeno „Tujsko prometno olupševalno društvo Kranjska Gora“. Z razvojem industrije koncem 19. in v začetku 20. stoletja, so zaposleni v tovarnah in prebivalci mest in to predvsem petičneži, začeli zahajati na poletne oddihe v hladnejše predele v doline pod hribov in gorami. Eno takšnih naselij je bila v istem času vsakakor tudi Kranjska Gora, kamor je prihajala gospoda, kakor so takrat imenovali takratne goste. Ti so v Kranjski Gori ostali po tri tedne, nekateri pa kar ves mesec. Posamezni gostje, med katerimi so bili tudi planinci in raziskovalci gora, so semkaj hodili bolj kot znanci in prijatelji. Stanovali so pri tistih, ki so jih na razne načine slučajno spoznali ali pa so jih priporočali drugi.

O kakšnem organiziranem turizmu v začetku ni bilo govora. Takrat ni bilo še nobene reklame ali prospekta, pač pa so prvi gostje povedali drugim, drugi tretjim in tako naprej. Ker je bilo takšnih gostov vsako leto več, so kranjskogorski

občinski možje sklenili, da ustanovijo „Letoviško društvo“. Lepo slovensko ime, ki že samo po sebi pove, da bo društvo skrbelo za napredek in razvoj poletnega turizma. Resnično so ga pod tem imenom ustanovili leta 1904. V korak s tem razvojem in ker je kazala potreba, je bil v Kranjski Gori že leta 1902 zgrajen prvi hotel, ki so mu dali ime „Razor“ ker se tako imenuje gora južno od Kranjske Gore.

Med prvo svetovno vojno v Kranjski Gori ni bilo turizma, za kar pa ni bila neposredno kriva vojna, saj je bila takrat nevarnost samo na fronti. Kriva sta bila pomanjkanje in lakota. Kranjska Gora pa se je po prvi svetovni vojni postopoma razvijala v velik in daleč znan letoviški kraj. Po zgraditvi hotela „Slavec“ in številnih gostišč so domačini uredili kar 1500 postelj za goste. Vse to je nekako spontano samo od sebe povezovalo „Tujsko prometno društvo“, kot so ga imenovali leta 1929. Tujsko prometno društvo je v Jasni zgradilo tudi kopališče in gostišče. Receptijske službe takrat niso imeli. Gostje so sami iskali podatke

ter njive in travniki na Podlesu. Poletni in zimski turizem sta se v Kranjski Gori razmahnila posebno po drugi svetovni vojni. Zimski je poletnega celo nekako premagal. Tudi struktura gostov se je spremenila. Semkaj prihaja pozimi in poleti tudi veliko tujih gostov iz vsega sveta. Poleg Planice je Kranjska Gora postala znana tudi v zimskem času predvsem s tekmovalcem za svetovni pokal.

To pa je kratek prerez prehojene razvojne poti Kranjskogorskega turizma v devetdesetih letih, ki je bila vsekakor težka in pogojena s številnimi odrekami.

Besedilo in slika:
Lojze Kerštan

„Pokrajina '94“

Osnovna šola Koroška Bela in Foto klub „Andrej Prešern“ z Jesenic sta pripravila fotografsko razstavo za mlade fotografe „Pokrajina '94“. Razstavo so pod pokroviteljstvom Fotografske zveze Slovenije in Zveze kulturnih organizacij občine Jesenice s kulturnim programom odprli v soboto, 14. maja, na Osnovni šoli Koroška Bela in bo na ogled do 14. junija letos vsak delovnik od 8. do 14 ure. Po pravilniku Fotografske zveze Slovenije je razstava 4. stopnje.

Selektor Adi Fink, kandidat mojstra fotografije, je za razstavo izbral 125 fotografij na temo „Pokrajina“ 53 avtorjev, starih od 15 let, in 35 fotografij 13 avtorjev, starih od 16 do 19 let. Na temo „Ekologija“ je na ogled 32 fotografij 17 avtorjev, starih od 15 let, in 15 fotografij 10 avtorjev, starih od 16 do 19 let. V skupini do 15 let na temo „Pokrajina“ je prvo nagrado dobila Mojca Balant (Foto kino klub „Anton Ažbe“ Škofja Loka), v skupini od 16 do 19 let pa so prvo nagrado podelili Lenartu Juriju Kučiču (Gimnazija Škofja Loka). Na temo „Ekologija“ je v skupini do 15 let prvo nagrado dobil Gašper Udovič (Osnovna šola „Tone Čufar“ Jesenice), v skupini od 16 do 19 let pa samostojni avtor Boštjan Kikelj iz Nove Gorice.

Lojze Kerštan

22. fotografska razstava treh dežel

„Circolo Fotografico Isontino“ iz Gorice v Italiji razpisuje 22. fotografski natečaj treh dežel s prosto tematiko. Na natečaju lahko sodelujejo fotoamaterji treh dežel: Koroške, Slovenije in Furlanije-Juljske Krajine. Natečaj obsega dve kategoriji: „A“ črno bele fotografije in „B“ barvne fotografije. Za vsako kategorijo lahko avtor predloži po štiri fotografije. Format fotografij je 30 x 40 cm, lahko tudi 18 x 24 cm na podlagi 30 x 40 cm. Podlaga ne sme biti debelejša kot 1 mm. Žirija bo ocenila samo fotografije, ki še niso bile razstavljene na razstavi treh dežel. Na zadnji strani vsake fotografije naj bodo sledeči podatki: naslov dela, priimek, ime in starost avtorja ter klub avtorja.

Dela naj bodo v ovoj, ki je primeren za vračanje del po pošti. Fotografije je treba poslati do 25. junija letos na na-

slov: Circolo Fotografico isontino C.p. 75, I-34170 Gorizia (Italija). Žirija ne bo upoštevala del, ki ne bodo dospela pravočasno. Udeležba na natečaju je brezplačna. Prireditelj natečaja zagotavlja, da bo zelo skrbno ravnal z eksponati, ki bodo razstavljeni pod steklom, odklanja pa vsako odgovornost za morebitno izgubo, krajo ali poškodovanje med transportom oziroma dokler so v varstvu prireditelja. Organizator si pridružuje pravico, da objavi dela v dnevnikih, v kolikor tega avtor izrecno ne prepove. Vsakega avtorja se prosi, da izpolni modul za vpisnico in ga pošlje skupaj s fotografijami. S podpisom prijavnice sprejme avtor pogoje za udeležbo pri natečaju. Izidi žiriranja bodo znani 30. julija 1994, otvoritev razstave fotoamaterjev treh dežel pa bo septembra v Gorici v Italiji.

Lojze Kerštan

Iz ženskega vidika

Kako reševati konflikte?

piše Štefka Vavti

Dejstvo je, to veste iz svojih izkušenj, da v našem vsakdanjiku vedno spet prihajamo v konfliktno situacijo. V partnerstvu, v družini, med otroci, pa tudi na politični ravni – v vseh teh medčloveških odnosih pride do preprirov, različnih mnenj, prerekaj. Ker pa smo se v otroštvu naučili, da se ne smemo prepirati, ker smo prepire doživljali kot nekaj destruktivnega, se v vseh teh konfliktnih situacijah počutimo slabo in najraje se jih sploh izogibamo. Vsaka izmed nas pozna ta fenomen, da raje molči, preden da bi izrazila svoje nezadovoljstvo, ker pač odkritost dostikrat privede do konflikta.

Psihologi pa tudi dobro vedo, da zanikanje konfliktov, njihovo ignoriranje, nista najboljši rešitvi. Največkrat učinkuje ta način ravnanja s konflikti destruktivneje, kakor če bi pravočasno govorili o vsem tem, kar nas pri drugem, v medsebojni komunikaciji, pa tudi pri nas samih moti.

Že otroke vzgajamo, naj se ne prepirajo, ker to ni spodobno. Prepiranje radi uvrščamo med nespodobno in neprilagojeno obnašanje, ki vedno prinaša škodo obeima stranema, pri tem vedno vidimo le negativne in uničevalne komponente prepira.

Tako s preprirom povezuje položaj zmagovalca in poraženega, preganjalca in žrtve, tistega, ki žali, in tistega, ki je žaljen, tistega, ki je močnejši, in tistega, ki je šibkejši. Ena stran je vedno nezadovoljna, zato poskuša položaj spremeniti, prav to pa izzove neskončno verigo preprirov, začaran krog, v katerem se vrtimo in iz katerega ne najdemo izhoda.

Vendar pa ni nujno, da je tako. Poleg negativnega, destruktivnega prepira obstaja tudi dober in pozitiven „prepir“. Konstruktivno pa se prepiramo takrat, ko sprejmemo konflikte, uporabimo konstruktivno agresijo, negujemo kvalitetne medsebojne odnose, odkrito in jasno komuniciramo. Prav ta jasnost v izražanju svojih občutkov, ki ne uporablja ironije in cinizma, je potrebna, če hočemo zadovoljivo reševati konflikte. Za to pa je potrebno, da vzamemo resno sebe in svoje občutke in jim prisluhnemo, jih akceptiramo kot važen del svojega življenja, in sicer vse, tudi tako imenovane „negativne“ občutke, tiste, o katerih smo se učili, da so „slabi“ in jih zato raje izrinjamo, namesto da bi jih sprejeli kot opozorilo, da v naših medsebojnih odnosih nekaj ni v redu.

Medkulturne počitnice 1994 v Piranu

„Kärntner Kinderfreunde“ in Slovenska prosvetna zveza letos nudita otrokom iz Koroške poseben počitniški program v Piranu na slovenski obali. Otroci lahko izbirajo v skladu s svojimi interesi in nagnjenji.

Za otroke bodo skrbeli sodelavci in sodelavke „Kärntner Kinderfreunde“ in Slovenske prosvetne zveze, ki se bodo za svoje naloge pripravili na posebej v ta namen pripravljenem dvodnevem vzgojnem seminarju.

Termin: 12. 7. – 26. 7. 1994

Starost: 9 – 15 let

cena: 4.500,- (za člane slovenskih prosvetnih društev)

Podpore: Možnost je dobiti podporo bolniške blagajne, ki znaša približno 100 šil. na dan.

Storitve: V ceni je prevoz z avtobusom, polni penzion, program, oskrba in zavarovanje.

prijava: Prijavite se lahko takoj pri Slovenski prosvetni zvezi (tel. 0463/514300-20), kjer boste prejeli tudi prijavnico in jo poslali na naslov Kärntner Kinderfreunde, 9020 Klagenfurt/Celovec, Bahnhofstr. 44.

Prosimo za pravočasne prijave (po možnosti takoj!), število udeležencev v počitniškem domu je omejeno.

Slovenska prosvetna zveza

Datum	Kraj	PRIREĐITVE	Prireditelj
Petek, 27. 5. 15.00	Mondscheing. 9. Gradec	GRAZ-ZIA – 20 let KSSŠ/Gradec – Srečanje bivših in sedanjih študentov	KSSŠG
Petek, 27. 5. 20.00	VŠGP v Šentpetru pri Šentjakobu	Sklepna prireditev Višje šole za gospodarske poklice. Spored: igrani recital J. Menarta „Iglja skelečih let“, dekliski zbor, MePZ Cantus S. Petri, modna revija	VŠGP
Sobota, 28. 5. 11.00	pri Miklavžu v Bičlovu	Ustanovni občni zbor narodopisnega društva „Urban Jamnik“	
Sobota, 28. 5. 19.00	pri Culehnrarjevi kapelici v Zg. Rutah na Radišah	Koncert Marijinih pesmi – pred koncertom kratke SPD „Radiše“ šmarnice; nast. MePZ SPD „Radiše“, Radiški fantje, kvartet trobent	
Sobota, 28. 5. 20.00	v kulturnem domu v Dobri vasi	Koncert – sod.: MoPZ in vok. skupina „France Marolt“ (Slov.), MePZ „Srce“	SPD „Srce“
Sobota, 28. 5. 9.00	v farni cerkvi v Bičlovu	Maša ob 1. obletnici smrti dr. Pavleta Zablatnika; po maši molitev na grobu	
Nedelja, 29. 5. 10.00	izpred glavne pošte v Velikovcu	Obisk zgodovinskih krajev iz NOB na Svinški planini	ZKP
Nedelja, 29. 5. 9.30	pred farno cerkvijo v Šmarjeti	Mladinski dan	Katoliška mladina
Nedelja, 29. 5. 15.00	v farni cerkvi na Djekšah	Zborovski koncert „Jakob Petelin Gallus“; vodi Jože Ropitz	KPD „Lipa“
Nedelja, 29. 5. 14.00	pri Juenni v Čepičah	Tekma koscev – sod.: MoPZ „Franc Leder Lesičjak“ iz Štebna in domači ansambel; če bo slabo vreme, bo prireditev preložena na 2. 6.	SPD „Edinost“
Nedelja, 29. 5. 14.30	v farni dvorani v Selah	Koncert „Živimo v družini“; ŽePZ Concinite z Vrhniko, MIPZ Sele, družina Oraže, MePZ Sele	PD Sele
Torek, 31. 5. 19.30	ÖGB, Bahnhofstr. 44 Celovec	Europäische Union – Begegnung der Völker und Sprachen; disk.: Ferdinand Kofler, dr. H. Prasch, dr. R. Vospemnik; vodi mag. P. Kaiser	Club Tre popoli
Četrtek, 2. 6. 20.00	v Kulturnem domu v Šentjakobu	Koncert profesionalnega mešanega zbora CANTUS iz Užgoroda (Ukrajina)	SPD „Rož“
Petek, 3. 6. 20.00	v Modestovem domu v Celovcu	Klavirski koncert Andreje Wuzella	Oddelek GŠ Mladinski in Modestov dom, LŠ Mohorjeva
Sobota, 4. 6. 20.00	v gostilni Kokitz v Lovankah	Večer koroške pesmi	Dobroslske novice
Nedelja, 5. 6. 19.30	v Kulturnem domu v Šentprimožu	Koncert profesionalnega mešanega zbora CANTUS z Užgoroda (Ukrajina)	SPD „Danica“
Nedelja, 5. 6. 15.00	v Mestni hiši v Velikovcu (Neue Burg)	„Zapojmo pesem – singen wir ein Lied“; sod.: VS Lipa, komorni zbor Gallus Kranj, ans. Korenika, družina Blažej iz Galicije	SPD „Lipa“
Nedelja, 5. 6. 20.00	v farni dvorani v Šmihelu	A. Wesker: Korenine; gostuje gled. skupina „Bilka“ iz Bičlova	KPD „Šmihel“
Ponedeljek, 6. 6. 20.00	WiFi v Celovcu	EU – prednost za Avstrijo? disk.: dež. gl. Zernatto, dipl. inž. Reichold, posl. Voggenhuber, mag. R. Vouk	NT, Kleine Zeitung
Sobota, 11. 6. 9.00	v Pavličevi ulici v Celovcu	Kmečki trg – Kmetice in kmetje, ki želijo prodajati domače specialitete, naj se javijo na KIS, tel.: 0463/382436.	KIS
od 14. do 20. avgusta		Počitnice za otroke in starše v kraju Soča v dolini Trente; prijave na referat za družino, Celovec, tel. 0463/511166-76	

Zveza slovenskih žena sporoča, da bo letos letovanje otrok v Poreču od 20. julija do 31. julija

Prijavnice in informacije lahko dobite pri ZSŽ
Milka Kokot, Tarviser Str. 16, 9020 Celovec, tel.: 0463/514300-40

Risanke v Slovenski študijski knjižnici

V knjižnici v Mladinskem domu, Mikschalle 4 v Celovcu, si lahko izposodi-
te video-kasete z risanimi filmi, ki so vsi sinhronizirani v slovenščino. To so:

- Maček Muri in muca Maca;
- Free – mojstri BMX;
- Otok zakladov;
- Peter Pan;
- Črna puščica;
- Aladdin;
- Robin Hood;
- Trije mušketirji;
- Žabec in prijatelji;
- Alice v čudežni deželi;
- Lepotica in gusar.

Dobroslske novice vabijo na

Večer koroške pesmi

v soboto, 4. junija 1994, ob 20. uri v gostilni „Kokitz“
v Lovankah

Nastopajo:
moški zbor Matayur, vodi Anton Qualizza, Cividale/Čedad – Italija
MPZ Peca iz Globasnice, vodi Stanko Polzer
MPZ Srce iz Dobre vasi, vodi Marjan Berložnik

RAZSTAVE

CELOVEC

- Galerija Slama, Rudi Benetik „Hiva Oa“, vernisaža 7. 6. ob 20.00 (do 2. 7.)
- Galerija Slama, Benediktinerplatz 3 – Janez Bernik, (do 28. 5.)
- Deželna galerija, Burggasse 8 – Thomas Hoke – Daseinsperre – Leere Masse (do 5. 6.)
- Kunstforum, Villacherstr. 8/II (Doortheum) – Umetniška zbirka – izbor (do 4. 6.)
- Galerija H-Punkt, St. Veiterstr. 4, Gabriele Hain, porcelan; Alois Reiter, slike (do 28. 5.)
- Napoleonstadt, St. Veiterring 10 – male plastike avantgarde iz Španije (do 29. 5.)
- Turmgalerie Göes (Stadtpfarrturm) – Thomas Woschitz (do 5. 6.)

ŠENTPAVEL v Labotski dolini

- SAMOSTAN – razstava „Glas & Porzellan – Tischkultur und Lebensfreude“ (do 27. 10. vsak dan od 9.00 do 17.00)

ŠTALENSKA GORA

- Izkopanine na Štalenski gori/Magdalensberg do 28. 10. od 9.00 do 12.00 in 12.30 do 17.00

BOROVLJE

- Puškarski muzej – odprt spet od 16. maja do 8. oktobra: od ponedeljka do petka med 10. in 13. uro in med 15. in 18. uro, ob sobotah od 10.00 do 13.00

VELIKOVEC

- Galerija Magnet, Hauptplatz 29 – Otto Eder, skulpture in slike (vernisaža 18. 5. ob 19.30, odprto do 25. 6.)

– ŠPETER / S. PIETRO DI NATISONE (Italija)

- Beneška galerija – Erna Ferjanič Fric – Vrt moje mame (do 31. 5.)

GRADEC

- Kulturni center pri Minoritih – Leben an der Grenze – Die Geschichte der Slowenen in der Steiermark

RADIO KOROŠKA

SLOVENSKÉ ODDAJE
18.10–19.00

Četrtek, 26. 5. Rož – Podjuna – Zilja

Petek, 27. 5. Kulturna obzorja

Sobota, 28. 5. Od pesmi do pesmi – od srca do srca

Nedelja, 29. 5.

6.30–7.00 Dobro jutro na Koroškem – Duhovna misel (D. Lepuschitz, Brnca)

18.10–19.00 Dogodki in odmevi

Ponedeljek, 30. 5. AGROGAST: Simbioza v obojestransko obogatitev. Kmetje in gostinski obrati iščejo poti za boljše sodelovanje

Torek, 31. 5. Partnerski magazin

Sreda, 1. 6. Društva se predstavljajo

Večerna 21.05–22.00 New Times – Big Band Šmihel

Kleine Zeitung in Slovenska
gospodarska zveza vabita na
predavanje

EU in odprtje vzhoda –
priložnost za
koroško gospodarstvo?

v ponedeljek, 30. maja, ob
19.30 uri, v Tischlerjevi
dvorani v Mohorjevi, Cesta
10. oktobra 25, 1. nadstrop-
je, 9020 Celovec

Referiral bo
dipl. trg. dr. Jan Stankovsky
zunanjetrgovinski
strokovnjak WIFO

Diskusija

Po predavanju ste vabljeni
na zakusko

Dober dan, Koroška

Nedelja, 29. 5. 1994, ORF 2, 13.00!
Ponedeljek, 30. 5. 1994, TV SLO 1, 16.20

Carmina Burana – 2. del

Višek letošnjega pevsko-glasbenega ustvarjanja koroških zborov: srednjeveška kantata Carmina Burana. Pod vodstvom mag. Stanka Polcerja so scensko kantato za zbor, soliste in orkester sodobnega nemškega skladatelja Carla Orffa izvedli MePZ „Danica“ iz Šentprimoža, MePZ „Peca“ Slovenskega kulturnega društva Globasnica, Mešani mladinski zbor Slovenske gimnazije in Mladinski zbor Slovenske gimnazije ter člani orkestra Slovenske filharmonije. Solisti: Norina Radovan, Marjan Trček in Jožko Kovačič.

Izvedba je nastala ob sodelovanju Slovenske prosvetne zveze, Krščanske kulturne zveze, Slovenske gimnazije in slovenskega sporeda ORF v Celovcu.

Vrhunski derbi v Selah

Sele – Globasnica

2:4

Po letu in pol so Selani proti Globasnici na domačem igrišču doživeli poraz. Že v prvih desetih minutah so Globašani z dvema goloma Pepija Pasterka presenetljivo hitro vodili z 2:0. Vsi so pričakovali izenačen boj za drugo mesto na lestvici. Selani so bili predvsem v obrambi brez moči in ob koncu prvega polčasa je bilo praktično že vse odločeno, kajti po golih Pleschgatternika in Kordešcha je Globasnica šla v odmor s 4:0.

Po odmoru pa so Selani zaigrali povsem drugače, bolj odločno, bolj napadalno. In kot bi trenil, sta, najprej Ahim Oraže nato pa še Igor Maver, zatresla mrežo Globa-

šanov. Vendar potem so se Globašani zopet zbrali in niso dopustili več nobenega zadetka.

Miha Kreutz, libero Globasnice, je dejal po tekmi: Za nas pomeni ta zmaga, da lahko iz lastne moči postanemo drugi in če igramo tudi še v preostalih tekmah tako, kot smo danes igrali v prvem polčasu, potem mislim, da bomo uspeli. V drugem polčasu smo postali glede na našo prednost nekoliko neresni, vendar smo se proti koncu zopet zbrali in brez problemov odnesli izpod Košute obe točki.

„Izgubili smo tekmo, a nismo izgubili obraza“, je dejal po tekmi trener Selanov Nanti Travnik,

„kajti drugi polčas je pokazal, da znamo igrati tudi bolje. Slabo predstavo v prvem polčasu pripisujem nervoziteti naših mladih igralcev, Globašanom pa je v začetni fazi vse uspelo.“

Letos smo spremenili nekoliko naš način igre, igramo le s tremi obrambnimi igralci, zato pa smo postali bolj ofenzivni in videti je, da so Globašani to dobro izkoristili.“

Visok poraz Selanov tudi proti Šmihelu

Selani so izgubili tekmo proti Šmihelu s 4:0 in s tem najbrž izgubili tudi uvrstitev na drugo mesto, kar bi pomenilo možnost podviga v podligo.

Nobena obramba ni pomagala Selanom

Pepi Pasterk se veseli svojega drugega zadetka

Koroška liga – vse še odprto

V zadnjih dveh kolih bo padla odločitev

Neverjetno napeto se razvija prvenstvo v koroški ligi. SAK, ki je ob porazu proti Trgu bil že skoraj brez možnosti, je

po porazu WAC v Borovljah dobil zopet upanje na uspešen zaključek prvenstva.

Le z eno točko manj

zasedajo slovenski nogometiši drugo mesto, isto število točk, le slabšo razliko v golih pa ima tudi VSV.

V dveh tekmah 10 golov!

SAK – Lendorf 5:0

M. Pihorner trikrat uspešen

Postava: Preschern, Savič, F. Sadjak (54. Blajs), A. Sadjak, Ramšak, Šmid, Wölbl, Vrabac, M. Sadjak (46. S. Sadjak), Pihorner, Lippusch.

SAK je začel kot naročeno. Že v 5. minuti je M. Pihornerju uspel prvi gol, le pol ure pozneje pa je M. Sadjak poskrbel za 2:0. Nasprotnik v nobeni fazi ni bil kos SAK in igralci SAK bi z nekoliko večjo koncentracijo lahko dali tudi še v prvem polčasu več golov. Po odmoru pa so nadoknadili

vse zamujeno. Pihorner je z dvema nadaljnjima goloma povedel na 4:0, za peti gol pa je poskrbel Vrabac, ki je iz daljave prekosil vratarja.

Končno je igralcem SAK uspelo nekaj več golov, kar pa proti tako slabemu nasprotniku ni bila nobena umetnost.

Peter Wrolich – tekmovanje o binkoštih

O binkoštih je loški kolesar Peter Wrolich izvozil tri kolesarske tekme:

a) na kriteriju v St. Pöltnu je dosegel 4. mesto;

b) cestno dirko v Nižji Avstriji, ki šteje tudi za avstrijski cup, je zaključil kot 12.;

c) na binkoštni ponedeljek je zasedel na kriteriju v Neunkirchenu 2. mesto za Slovincem Alešem Pagonom.

Novi selektor avstrijske reprezentance Hans Lienhard je medtem imenoval člane reprezentance za Tour po Avstriji. Med člani manjka ime Petra Wrolicha, ki je izja-

vil: „Selekcija je športno v redu, moj sezonski cilj je bil od vsega začetka svetovno prvenstvo na Siciliji, ta pa bo šele konec avgusta.“

Kolesarski izlet v četrtek, 2. junija

Proga: Obirsko-Železna Kapla-Korte

ob 13. uri – gostilna Kovač na Obirskem; ob 14. uri – ESSO-črpalka v Žel. Kapli

Priraja: SPD „Valentin Polanšek“

Alpski klub „Obir“ vabi na nagradno kegljanje na naravnem kegljišču pri Jerebu na Obirskem

v nedeljo, 29. maja 1994, od 14.00 dalje;
v četrtek, 2. junija 1994, od 14.00 dalje;
v petek, 3. junija 1994, od 17.00 dalje;
v soboto, 4. junija 1994, od 16.00 dalje in
v nedeljo, 5. junija 1994, od 14.00 dalje.

V nedeljo proti Pliberku

28. 5. 1994 ob 18.00 uri gosti SAK v Trnji vasi moštvo iz Pliberka, kjer sta letos igrala tudi dva igralca SAK, Marko Wieser in Erwin Gallo (trenutno poškodovan). Pričakujemo lahko zanimivo tekmo, kajti Pliberčani so proti WAC pokazali, da so nevaren nasprotnik.

V zadnji tekmi pa igra SAK v četrtek, 2. junija 1994 proti Wernbergu (na nogometnem igrišču v Podravljah).

Austria Celovec brez možnosti

Austria – SAK

0:5 (0:2)

Postava: Preschern, Savič, A. Sadjak, Blajs, M. Sadjak, Wölbl, Šmid, Ramšak (75. S. Sadjak), Vrabac, Lippusch, Pihorner (79. Petschenig)

Jasna zadeva za SAK. Takoj so slovenski nogometiši pokazali, kdo je gospodar na igrišču in Celovčani niso mogli nasprotovati. Zopet je bil M. Pihorner, ki se je kot prvi zapisal v listo strelcev, ko je v 15. minuti zatresel nasprotnikovo mrežo. Tik pred koncem prvega polčasa pa je uspel še R. Saviču gol, ki si ga je tudi zaslužil. Slej

ko prej je steber v obrambi in s svojo umirjeno igro ter z vključitvijo v napad navdušuje gledalce.

V drugem polčasu je imel svoj nastop kapetan H. Lippusch, ki je z dvema zadetkoma poskrbel za ponovno jasno zmago slovenskih atletikov. Tudi tokrat bi zmaga bila lahko še jasnejša, če ne bi zamudili še vrsto lepih priložnosti za gol.

Ostali rezultati

Bilčovs – Pokrče

3:1

Zasluzna zmaga domačinov, ki so slej ko prej najboljšo moštvo v vigradnem delu in se počasi premikajo proti sredini lestvice. Tokrat so jasno premagali moštvo Marjana Velika iz Pokrč. Predvsem se je izkazal vratar Slapnig, ki je izvrstno branil.

Šmihel – Šmarjeta

3:2

Železna Kapla – Dobrla vas

1:1

Peter Wrolich

Koroška liga

1. WAC	28	17	7	4	51:22	41
2. SAK Celovec	28	18	4	6	51:18	40
3. VSV	28	17	6	5	43:15	40
4. Lienz	28	14	9	5	53:28	37
5. Treibach	28	13	9	6	39:27	35
6. Breže	28	11	11	6	40:29	33
7. Trg	28	11	9	8	35:24	31
8. Wernberg	28	8	10	10	48:51	26
9. Wietersd.	28	5	15	8	29:31	25
10. Lendorf	28	8	9	11	30:44	25
11. Pliberk	28	8	8	12	22:34	24
12. Austria Cel.	28	6	10	12	26:39	22
13. ATSV	28	6	8	14	27:46	20
14. Matrei	28	5	9	14	23:39	19
15. Borovlje	28	4	8	16	26:59	16
16. VST/STUAG	28	3	8	17	25:62	14

OGLAS

OTVORITEV

VELIKANSKI

OTVORITVENI

PROGRAM

OD 26. DO 28. MAJA

● Vsako uro veliko žrebanje – vaš nakup je lahko vaš dobiček!

V BELJAKU

Rutar odpira prenovljeno hišo v Beljaku
– največjo pohištveno hišo na zgornjem Koroškem.

Doživite velikanski otvoritveni program.

Doživite ponudbo superlativov:
pohištvo v novih dimenzijah,
najlepše, najbolj pisane, najbolj aktualne tkanine,
na tisoče svetilk,
preproge iz direktnega uvoza,
butik z darili vseh priznanih znamk
in poseben oddelek za mlade vseh starosti.
Ste že kdaj videli takšen otvoritveni program?

28. maja dolga sobota do 17. ure!

OTVORITEV V BELJAKU

RUTAR
EBERNDORF-VILLACH-ST. VEIT
CENTER